

ДАВЕРЫЦЦА БОЖАЙ МІЛАСЭРНАСЦІ

Пастырскае пасланне арцыбіскупа Тадэвуша Кандрусевіча
на Юбілейны Год Міласэрнасці

Міласэрнасць Бога на вякі (Пар. Пс 136(135), 1)

Глыбокапаважаныя святары, кансэкраваныя асобы, дарагія вернікі!

1. У велічную ўрачыстасць Беззаганнага Зачацця Найсвяцейшай Панны Марыі, распачынаючы, ўстаноўлены Святым Айцом Францішкам Надзвычайны Юбілейны Год Міласэрнасці, сардэчна вітаю вас гэтымі словамі псалмісты, у якіх выказаны давер да бязмежнага ў сваёй міласэрнасці Бога.

Тэалагічнае абгрунтаванне Юбілейнага Году знаходзіцца ў Святым Пісанні. Яшчэ ў часы Старога Завету габрэі кожныя 50 гадоў адзначалі Юбілейныя гады (пар. Лев 25, 8-17), падчас якіх людзям дароўваліся даўгі, зняволеныя атрымлівалі свабоду і г.д.

Каталіцкі Касцёл габрэйскаму юбілею надаў духоўны характар, які заключаецца ў прабачэнні і адпушчэнні грахоў, а таксама ў аднаўленні сувязі з Богам і бліжнімі.

Традыцыя святкаваць Юбілейны Год з'явілася падчас пантыфікату папы Баніфацыя VIII у 1300г., які запланавалі яго святкаванне кожныя 100 гадоў. У 1475г. з мэтай даць магчымасць кожнаму пакаленню людзей адзначыць Юбілей, гэты час быў скарачаны да 25 гадоў. Маючы на ўвазе асаблівыя нагоды, Папа можа аб'явіць Надзвычайны Юбілей. Святы Год ужо абвяшчаўся 26 разоў. Апошнім быў Вялікі Юбілей 2000-годдзя хрысціянства, які Касцёл адзначаў па ініцыятыве св. Яна Паўла II. Гэты Юбілей увёў нас у Трэцяе тысячагоддзе (пар. https://pl.wikipedia.org/wiki/Rok_Jubileuszowy).

2. Змяняліся часы і абумоўленасці жыцця людзей, але складаныя жыццёвыя сітуацыі заставаліся і надалей застаюцца. Яны прысутнічаюць як у матэрыяльнай, так і ў духоўнай сферах жыцця чалавека. Перад выклікамі кожнай эпохі Касцёл не заставаўся і не застаецца аб'якавым. Ён на іх адказвае, выкарыстоўваючы таксама і ласку Юбілейных Гадоў.

Вядома, якое вялікае значэнне ў жыцці Касцёла і яго аднаўленні, у тым ліку і ў адказе на выклікі часу, меў II Ватыканскі Сабор. Яго вучэнне застаецца актуальным і яшчэ не да канца раскрытым і выкарыстаным. Сам Сабор стаўся вялікім актам Божай міласэрнасці, бо дзякуючы яму, вяртаючыся да Святога Пісання, як адной з крыніц нашай веры, Касцёл прадставіў сябе не як прыгожы, красуючыся самім сабой карабель або як непрыступную крэпасць, але як пілігрымуючы ў Нябесны Ерузалем Божы народ (пар. LG 9). У гэтай пілігрымцы ён сустракае шмат цяжкасцяў, падобна таму як іх сустракаў Выбраны народ падчас пераходу з Егіпецкай няволі ў Зямлю Абяцаную. І як тады Бог аказваў яму сваю міласэрнасць, таксама і сёння ён праз Касцёл працягвае яе праяўляць.

Менавіта таму Святы Айцец Францішак, адметнасцю служэння якога з'яўляецца міласэрнасць, Булай "Misericordiae vultus" – "Аблічча міласэрнасці" аб'явіў Святы Год Міласэрнасці пад дэвізам: "Міласэрныя, як Айцец". Надзвычайны Юбілей Міласэрнасці распачынаецца сёння, 8 снежня 2015г., у 50-ю гадавіну завяршэння II Ватыканскага Сабору адкрыццём "Дзвярэй Міласэрнасці" (пар. Лк 6, 36) у Базыліцы св. Пятра ў Ватыкане і завяршыцца іх закрыццём ва ўрачыстасць Хрыста Валадара Сусвету 20 лістапада 2016г. (пар. MV 3.5).

Мэтай гэтага выключнага часу з'яўляецца спатканне чалавека з Міласэрным Езусам і дасведчанне Яго бязмежнай міласэрнасці. Цэлебрацыя Святога Году павінна спрыяць умацаванню веры людзей і іх хрысціянскага сведчання. Распачынаючыся Год Міласэрнасці не павінен выключыць нікога, бо Божая міласэрнасць для ўсіх.

Папская була ўказвае тэму міласэрнасці як цэнтр Святога Пісання і служэння Езуса Хрыста (пар. MV 7-9). Таму Касцёл, знаходзячыся на варце Божлага закону, у сваёй місіі павінен кіравацца справядлівасцю ў міласэрнасці, якая ёсць першым і абавязковым крокам да дасягнення вышэйшай мэты. Добрая Навіна ўключае ў сябе рэчаіснасць чалавечага жыцця, дынаміку прабачэння і праўду спаткання з Хрыстом. Езус заклікае да спазнання міласэрнасці праз навяртанне да жыцця паводле Божлага закону. Таму міласэрнасць і праўда павінны сустрэцца. Без такой сустрэчы наша жыццё будзе падобна да аўтамабіля, які ніколі не спыняецца, нават пры чырвоным святле святлафора, што вядзе да катастрофы. Менавіта таму папа Францішак заклікае людзей, якія адышлі ад Божай ласкі, каб у мітусні сучаснага свету спыніліся, задумаліся над сваім жыццём, каб Юбілей стаў для іх добрай нагодай да вяртання да Бога (пар. MV 10-12).

На жаль сучасная сэкулярная, самадастаковая і эгаістычная культура, не ўспрымае належным чынам ідэю міласэрнасці і прабачэння. На гэту праблему звяртаў увагу яшчэ св. Ян Павел II у энцыкліцы "Dives in misericordia" – "Бог вялікі ў міласэрнасці" (пар. DM 14). Яго вучэнне застаецца актуальным і заслугоўвае, каб звярнуць на яго ўвагу ў Юбілейным Годзе Міласэрнасці.

3. Згодна з воляй Святога Айца Францішка святкаванне Юбілейнага Году Міласэрнасці будзе мець месца не толькі ў Рыме, але і ў паасобных дзяржавах, як бачны знак еднасці ўсяго Касцёла (пар. MV 3). З гэтай мэтай у Мінска-Магілёўскай архідыяцэзіі Юбілейнымі святынямі ўстаноўлены Мінская архікатэдра Імя Найсвяцейшай Панны Марыі, Магілёўская катэдра Унебаўзяцця Найсвяцейшай Панны Марыі і св. Станіслава, а таксама Малая Базыліка Унебаўзяцця Найсвяцейшай Панны Марыі ў Будславе. Ва ўсіх гэтых святынях у наступную нядзелю 13 снежня 2015г. урачыста будуць адчынены Дзверы Міласэрнасці (пар. MV 3), якія будуць зачынены 13 лістапада 2016г. (пар. <http://www.im.va/content/gdm/pl/calendario.html>).

Сімвалічна, што ўсе Юбілейныя святыні ў нашай архідыяцэзіі прысвечаны Марыі. І сапраўды, Божая міласэрнасць асаблівым чынам

прышла ў свет праз Марыю, якая нарадзіла Божага Сына – Міласэрнага Езуса.

Распачынаючыся Юбілейны Год павінен адзначацца пілігрымкамі, як яго асаблівым знакам, іконай дарогі, якую чалавек праходзіць падчас свайго жыцця. Дайсці да Дзвярэй Міласэрнасці ў Рымі ці ў іншым месцы можна толькі пераадолеўшы адпаведны шлях, каб потым, праходзячы праз іх, дазволіць Божай міласэрнасці нас атуліць з мэтай учыніць міласэрнымі да іншых, як Бог міласэрны да нас (пар. MV 14).

На працягу Юбілейнага Году ў Рымскіх Базыліках св. Пятра, св. Яна на Латэране, св. Паўла за мурамі і Божай Маці Вялікай, а таксама ў вышэй пералічаных Юбілейных святынях нашай Архідыяцэзіі і ў падобных святынях у іншых дыяцэзіях кожны дзень можна будзе атрымаць поўны адпуст пад звычайнымі ўмовамі. Гэта азначае, што неабходна быць у стане Божай ласкі, прыняць святую камунію і памаліцца ў інтэнцыі Святога Айца.

У гэтых святынях падчас Вялікага посту таксама можна будзе атрымаць адпушчэнне зарэзерваванах Апостальскай Сталіцы грахоў праз паслугу спецыяльна вызначаных для гэтага святароў – “місіянераў міласэрнасці”, якіх Святы Айцец Францішак накіруе ў розныя куткі свету ў Папальцовую сераду (пар. MV 18).

Вялікі пост у Юбілейным Годзе павінен стаць часам асаблівага дасведчання Божай міласэрнасці, дапамогай у чым можа стаць медытацыя кнігі прарока Ісаі (пар. MV 17).

4. Юбілейны Год Міласэрнасці павінен адзначацца дыспазыцыйнасцю пастыраў, каб служыць вернікам у сакрамэнце пакаяння. Божага прабачэння нельга адмовіць ні кому, хто шкадуе за свае грахі і са шчырым сэрцам прыступае да споведзі, каб паяднацца з Богам, Касцёлам і бліжнім.

Спаведнікі павінны належным чынам падрыхтавацца да гэтага задання, каб дапамагчы людзям зразумець грэх і шлях аўтэнтычнага навяртання, а таксама велікадушнае прабачэнне нябеснага Айца, які ўсё аднаўляе. Яны павінны быць сапраўднымі знакамі Божай міласэрнасці. Быць спаведніком – гэта не імправізацыя. Спаведнікамі святары становяцца прадусім тады, калі ў першую чаргу самыя як пэнітэнты шукаюць прабачэння. Быць спаведніком азначае мець удзел у самой місіі Хрыста і быць канкрэтным знакам нязменнай Божай любові, якая прабачае і збаўляе (пар. MV 15.17).

Захвочваю святароў падчас Году Міласэрнасці арганізуюць у парафіях місіі, якія спрыяюць аднаўленню і ўмацаванню веры; запрашаць на іх “місіянераў міласэрнасці”, каб яны сталі вестунамі радасці і прабачэння (пар. MV 18).

Папа Францішак многа ўвагі прысвячае людзям, якія знаходзяцца на "жыццёвых перыферыях" сучаснага свету. Ён заклікае нас адкрыць вочы, каб заўважыць няшчасці свету, раны так многіх нашых братаў і сясцёр, якія пазбаўлены сваёй годнасці, каб адчуць сябе пакліканымі іх клічам аб дапамозе (пар. MV 15).

У Юбілейным годзе неабходна памятаць і пра пра ўчынкi мiласэрнасці адносна душы і цела (пар. МV 15). У сваім слаўным казанні на гары ў васьмі благаслаўленнях Езус кажа, што благаслаўленыя мiласэрныя, бо яны спазнаюць мiласэрнасць (пар. Мц 5, 7). Таму дыяцэзіяльным і парафіяльным дабрачынным арганізацыям Карытас неабходна звярнуць асаблівую ўвагу на патрабуючых, каб ў канкрэтных знаках, як гэта чыніў Езус, яны дасведчылі мiласэрнасці, якая ў складаных жыццёвых сітуацыях дае ім новую надзею.

У Мінска-Магілёўскай архідыяцэзіі апрацаваны дакладны план святкавання Юбілейнага году Мiласэрнасці. Галоўным пунктам яго будзе ўрачыстасць, прысвечаная Сярэбранаму Юбілею заснавання Мінска-Магілёўскай мітраполіі, святкаванне якой адбудуцца падчас Будслаўскага фесту 1-2 ліпеня 2016г. пад дэвізам: "Надзея ў Божай мiласэрнасці".

5. Мэта нашага жыцця – гэта дасягненне святасці. У святле Богага Аб'яўлення неабходна памятаць аб тым, што святасць не дасягаецца выключна ахвярай ці знешнім культам, але таксама паслухмянасцю Богу праз сведчанне любові да бліжняга. Не здарма Езус кажа, што хоча не ахвяры а мiласэрнасці (пар. Мц 9, 13).

Таму мiласэрнасць трэба разумець як справу нашага збаўлення. Касцёл не з'яўляецца фарпостам абсалютнага "не" і ўсялякай забароны. На Божы закон ён глядзіць не толькі праз прызму справядлівасці, але і праз прызму любові. Нельга супрацьпастаўляць справядлівасць і праўду мiласэрнасці. Не здарма Святы Айцец Францішак кажа, што мiласэрнасць не супярэчыць справядлівасці, але выяўляе любоў Бога да грэшніка, прапануючы яму чарговую магчымасць пакаяння, навяртання і веры. Бог не абмяжоўваецца справядлівасцю і яе не адкідае, але змяшчае яе і пераўзыходзіць ў яшчэ большым выдарэнні, калі спазнаецца любоў, якая з'яўляецца фундаментам справядлівасці (пар. МV 21).

У сучасным, становячымся ўсё больш негуманным, свеце хрысціянскае пакліканне выражаецца ў сведчанні Божай мiласэрнасці разам з людзьмі добрай волі, каб будаваць свет, поўны міру, справядлівасці, узаемнай любові і павагі.

Божая мiласэрнасць, як адзіная надзя свету, як вучыць св. Ян Павел II (пар. http://w2.vatican.va/content/john-paul-ii/it/homilies/2002/documents/hf_jp-ii_hom_20020817_shrine-divine-mercy.html), пранікае яго і разбурае мур падзелаў. Падобна таму як Божая мiласэрнасць бязмежная, такой павінна быць і мiласэрнасць аднаго чалавека да іншага, асабліва да хворых, бедных, прыгнечаных, мігрантаў і бежанцаў, усіх хто жыве на перыферыі жыцця. Неабходна адкрыць свае сэрцы на іх патрэбы, лячыць іх духоўныя і цялесныя хваробы, намашчаць алеем суцяшэння, спавіваць мiласэрнасцю, лячыць салідарнасцю і неабходным клопатам (пар. МV 15).

6. Дарагія браты і сёстры, не паддавайцеся спакусе абыякавасці, якая прыніжае. Не паддавайцеся прызвычаенасці, якая знячулае дух і не дазваляе ўбачыць новае. Не паддавайцеся цынізму, які нішчыць. Не замыкайце вачэй, каб заўважыць няшчасці гэтага свету, духоўныя і цялесныя

раны, пазбаўленых чалавечай годнасці людзей з мэтай перамагчы перашкоду абьякавасці, якая прыкрывае крывадушша і эгаізм (пар. MV 15). Няхай прабацэнне стане рэчаіснацю нашага штодзённага жыцця (пар. MV 19).

Міласэрнасць – гэта не эмацыянальная сэнтыментальнасць, якая хутка мінае, але канкрэтны, творчы і ўключаючы ў сябе ўсю чалавечую асобу абавязак. Яна павінна ахапіць наша рэлігійнае і грамадскае жыццё, каб будаваць цывілізацыю жыцця і любові.

Сімвалічна, што Юбілейны Год Міласэрнасці распачынаецца ва ўрачыстасць Беззаганнага Зачацця Найсвяцейшай Панны Марыі, якая, дзякуючы сваёй згодзе з Божай воляй, з’яўляецца Каўчэгам Завету паміж Богам і людзьмі і таксама Маці міласэрнасці (пар. MV 24), апецы якой усіх вас давяраю.

У распачынаючымся Юбілейным Годзе жадаю ўсім вам дасведчыць бязмежнасці Божай міласэрнасці, даверыцца ёй, ёю жыць, быць яе інструментамі ў сучасным свеце і ад усяго сэрца благаслаўляю ў імя Айца, + і Сына, і Святога Духа. Амэн.

Арцыбіскуп Тадэвуш Кандрусевіч
Мітрапаліт Мінска-Магілёўскі

Мінск, 22 лістапада 2015 г.

Урачыстасць Хрыста Валадара Сусвету

Выкарыстаная літаратура і прынятыя скарачэнні:

1. II Ватыканскі Сабор. Дагматычная канстытуцыя пра Касцёл “Lumen gentium” (LG).
2. Ян Павел II. Энцыкліка “Dives in misericordiae” (DM).
3. Францішак. Булла “Vultus misericordiae” (VM).
4. https://pl.wikipedia.org/wiki/Rok_Jubileuszowy.
5. http://w2.vatican.va/content/john-paul-ii/it/homilies/2002/documents/hf_jp-ii_hom_20020817_shrine-divine-mercy.html.
6. <http://www.im.va/content/gdm/pl/calendario.html>.

P.S. Глыбокапаважаныя святары няхай прачытаюць гэта Пасланне вернікам 8 снежня 2015 г. ва ўрачыстасць Беззаганнага Зачацця НПМ.